

BEPROEFD MAAR NIET ZONDER HOOP

Broeders en zusters,

Deze tijd van crisis is ook een tijd van beproeving. Wij mogen dan ook blij zijn met alles wat ons kan bemoedigen. Persoonlijk denk ik dan aan twee recente initiatieven van onze paus Franciscus. Op 25 maart, het hoogfeest van de Aankondiging van de Heer, heeft hij, in verbondenheid met christenen van allerlei kerken over heel de wereld, om 12.00 uur het gebed des Heren gebeden. Een prachtig oecumenisch initiatief waar miljoenen christenen aan hebben deelgenomen. Ikzelf heb in de kapel van het bisschophuis met enkele medewerkers het Onze Vader gebeden. In deze tijd van crisis en beproeving kunnen wij in gebed onze zorgen bij de Heer brengen. Twee dagen later, op 27 maart, was er op een leeg Sint Pietersplein een indrukwekkend uur van gebed dat werd afgesloten met de zegening van stad en wereld. De paus had een verstaanbare en laagdrempelige verkondiging over de storm op het meer. Angstige leerlingen mogen ervaren dat Christus de storm bedwingt. Hij is de Heer. Ook vandaag, zo zei paus Franciscus, mogen wij geloven dat Christus bij ons is in de huidige storm. In alle angst en kleingelovigheid mogen wij ons veilig weten bij Hem.

Beproeving van Jezus

Wij staan op de drempel van de Goede Week 2020. De komende week gedenken wij de aankomst van Jezus in Jeruzalem. Hij wordt als een vredesvorst ontvangen. Maar al snel slaat de stemming om. De tegenstanders zien hun kans om Jezus tot zwijgen te brengen. Jezus voorziet de plannen van zijn tegenstanders. Hij weet van vijandschap en doodsdreiging. Zij veroorzaken angst in het hart van de Heer. Toch kan niets of niemand Hem van zijn levensopdracht afbrengen. Hij houdt vaste koers, ook als de vijand naderbij komt. Zijn leven staat volkomen in dienst van de Vader en van de mensen. Hij wordt gearresteerd en gemarteld en sterft aan het kruis op Golgotha.

Jezus heeft ons geleerd dat er geen grotere liefde bestaat dan om het leven te geven voor vrienden. Toch heeft Hij een nog grotere liefde geleefd. Hij sterft immers niet alleen voor zijn vrienden maar ook voor zijn vijanden. *Uw Zoon, de enige Gerechte, heeft zich overgeleverd in onze handen. Hij werd genageld aan een kruis. Daar heeft Hij met wijd gestrekte armen het onverwoestbaar teken opgericht van het verbond tussen de hemel en de aarde (Eucharistisch gebed VII)*. Tekenen van Gods verzoenende liefde. De beproeving van de Heer is groot geweest maar heeft niet geleid tot wanhoop. Want Christus wist zich geborgen in de liefde van God. Van de Vader was Hij uitgegaan; tot de Vader keerde hij terug. De boodschap van Pasen is immers dat Christus is thuisgekomen bij God.

Actuele beproevingen

In mijn vorige *Woord ter bemoediging* heb ik vanzelfsprekend aandacht en gebed gevraagd voor de coronapatiënten met complicaties en voor hun dierbaren. Maar ook de artsen, verpleegkundigen en de leden van het openbaar bestuur die in ziekenhuizen en stadhuizen proberen om de crisis in goede banen te leiden. In dit *Woord* vraag ik heel bijzonder uw gebed voor alle mensen die zorgen dat onze voedselvoorziening in stand blijft. En bid ik, samen met paus Franciscus, voor het schoonmaakpersoneel. Met grote inzet proberen zij de hygiëne op hoog niveau te houden. Uitermate belangrijk om de verspreiding van het sluipende virus in te dammen.

Beproeving van onze pastores

Ons bisdom is momenteel helaas bovengemiddeld door het virus getroffen. Een en ander impliceert dat in veel parochies de leden van onze pastorale teams een grote hoeveelheid extra werk op hun bord krijgen. De zorg voor zieken maar ook de vele uitvaarten maakt de druk hoog en is mentaal belastend. Met mijn *Woorden ter bemoediging* maar ook met mails en telefoontjes wil ik onze priesters, diakens en pastoraal werkers in deze tijd een hart onder de riem steken. Ik ben daarbij dankbaar voor de kordaatheid van veel van onze pastores. In alle nuchterheid zijn zij bereid om te doen wat gedaan moet worden. Niet steunen en klagen maar de handen uit de mouwen om hun parochianen nabij te zijn en de bemoedigende boodschap van Christus te verkondigen. Weet dat ik u meedraag in mijn dagelijks gebed.

Geen publieke eredienst

Onze kerken zijn omwille van de bescherming van de gezondheid van mensen, heel bijzonder de meest kwetsbaren onder ons, gesloten voor de publieke eredienst. Ook is het niet mogelijk om op een veilige wijze de communie uit te reiken. Ik weet dat deze regelingen van de Nederlandse bisschoppen voor niet weinig priesters en gelovigen een groot offer vormen en verdriet teweegbrengen. En ik kan dat heel goed begrijpen. Het samen vieren van de Eucharistie in een kerkgebouw en het ontvangen van de Heilige Communie is niet te vergelijken met het volgen van de Eucharistie op de televisie of langs de digitale weg. Ik weet zelf van het verdriet van gelovigen die gewoon zijn om de dagmis in de kathedraal met mij mee te vieren. Maar dit offer moet worden gebracht en de pijn gedragen omwille van de gezondheid van onszelf en anderen. Zoals ik, samen met de andere bisschoppen, schreef: de eredienst aan God mag nooit een bron van besmetting van mensen worden. Zelf vier ik iedere ochtend in een gesloten Sint Jan de Eucharistie voor het welzijn van alle bewoners van ons bisdom. Ik weet dat veel priesters in hun eigen kerkgebouwen iedere dag hetzelfde doen. In onze kerken maar ook thuis kunnen wij zo de lofzang tot de goede God gaande houden.

Bestaansonzekerheid

De crisis veroorzaakt bij niet weinig Nederlanders grote zorgen op financieel niveau. Niet alleen de horeca en de toeristensector worden zwaar getroffen. Ook veel winkeliers houden bij gebrek aan klandizie hun winkels gesloten. Ondanks de steun van overheid en banken bestaat de vrees dat een aantal bedrijven met weinig buffers het loodje zal leggen. Bijzonder kwetsbaar zijn de zelfstandigen zonder personeel. Een deel van hen was al kwetsbaar en bouwde geen pensioen op. Door het wegvallen van opdrachten komt een deel van hen acuut in problemen. De crisis raakt ook de mensen aan de onderkant van de samenleving. Het is belangrijk dat parochies en parochiële caritasinstellingen de vinger aan de pols houden. In een aantal gevallen zullen zij hopelijk de meest kwetsbaren onder ons de helpende hand bieden.

Tot slot: niet zonder hoop

In de komende Goede Week gedenken wij de laatste dagen uit het aardse leven van Christus. Hij is tot het uiterste beproefd en heeft grote angst gekend. Maar uiteindelijk werd de angst geen wanhoop. Vol vertrouwen legde Jezus zijn leven in de handen van de Vader. Op de Paas-morgen heeft Hij nieuw en ander leven ontvangen. Christus is de Levende. Rondom Hem mogen wij Kerk zijn. Ik bid dat Hij ons allen, in deze tijd van beproeving, tot mensen van hoop en vertrouwen mag maken.

+ Dr. Gerard de Korte

Bisschop van 's-Hertogenbosch